

PRZEKUPNIK (1) *sb m*

e jasne.

sg N przekupnik. ◇ [*pl G* przekupnik(o)w.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Sprzedawca towarów, handlarz: [przekupien et przekupnik/ Institor, propola, dardanarius. Volck Ttt4; łatwiejsza żywność może być od tych, co wożą swoje, niżli od przekupnikow UstWojsk 1557 70].

przekupnik czego: Salsamentarius, Przekupnik łolonych rzeczy/ przekupień. Mącz 364d [idem] [Volck 554].

Synonimy cf PRZEKUPIEŃ.

Cf PRZEKUPIEŃ

MN